

מתוק מדבש

יום שישי בשעה 17.47 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)

שבת קודש 16.30 - שיעור 17.30 - מנחה
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת. ג, אולגה
פרוכים הפאט פשט ה'!

כניסת השבת - 18.47
יציאת השבת - 19.57
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 20.25
(אופק חדרה)

שנה 11 - גיליון 430
פרשת שמני תשפ"ה

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א

פנתי הכנסת פית יוסף ואהבת אחים אצנת אולגה
יחנן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

הגיע משה רבנו לכלל כעס?

מסביר רבי יצחק ישראל מאלכסנדר זצ"ל: הכעס אותו גינו
חכמים הוא כעס הלב דווקא, אבל כעס הפנים הוא הכעס
הרצוי כדי לחנך את בניו ותלמידיו.

רמז לדבר בדברי משה בהמשך בכעסו: 'מדוע לא אכלתם
את החטאת במקום הקודש' שעולים בראשי תיבות
למילים 'מלא אהב' רמז לכך שכעסו של משה היה 'מלא
אהבה' ולא כעס הלב.
מתוק מדבש!

ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושוסע שסע פרסה והוא
גרה לא יגר טמא הוא לכם (יא, ז')

מדוע נאמר 'הוא גרה לא יגר' המילה 'והוא' לכאורה
מיותרת?

מדייק נפלא רבנו 'אור החיים' הקדוש: 'תנאי הוא הדבר
כל זמן שהוא לא יגר, אבל לעתיד לבא יעלה גרה ויחזור
להיות מותר...' ואמרו שמכאן נקרא שמו 'חזיר' שעתיד
הוא לחזור ולהיות מותר באכילה.

ושמעתי בעבר הסבר נפלא על 'אור החיים' הנ"ל: ידוע
שבית המקדש השני נחרב בעוון שנאת חנם ואנו עדיין
באריכות הגלות כיוון שטרם תיקנו עוון זה וכולנו נגועים
בו.

ומה היא שנאת חנם? שאין תוכו כבדו, דהיינו מבחון
מראה לחברו אהבה ובלבד מלא שנאה כלפיו.

והרי זה בדיוק כמו החזיר, שמראה את טלפיו כטהור אבל
בתוכו הוא טמא (שלא מעלה גרה).

ויתכן שזהו הרמז בדברי 'אור החיים', כאשר אנו נתקן את
עצמינו וליבנו, ונהיה אוהבים מבפנים ומבחוץ, אז תגיע
הגאולה ואז ממילא לא יהיה צורך בטומאת החזיר כדי
להוכיח אותנו, וגם הוא יהיה כשר ויחזור להעלות גרה
ויהיה טהור גם מבפנים וגם מבחוץ מתוק מדבש!

ובצנין חזרה מילתא דבדחנותא

ציוור מציץ לבית מרחץ על טיפשים, יושב פסולת
ואומר 'אי רוצה לפסול בדיחה על טיפשים?' לפתע
צומדים להסתער עליו כל הטיפשים ואחד מהם אומר
לציוור: 'תקשיב טוב, מסביבך צומדים כעת עצרים
טיפשים עצבניים, האם אתה רוצה להמשיך לספר את
הבדיחה?'

אומר הציוור: 'מה פתאום אחי, אין לי כח לחזור על
הבדיחה עצרים פסע...'

נתאי הארכלי אומר, הרחק משכן רע, ואל תתחבר לרשע,
ואל תתיאש מן הפרענות: (אבות א, ז')

הרחק משכן רע מבחינה פיזית, "רחוק מרשעים ישועה".
ואל תתחבר לרשע אפילו מבחינה רעיונית, תתפוס ממנו
מרחק. לא תיכנס אתו בדין ודברים ואל תנסה להשפיע

חידה אפרסה: היכן ראיתם ולחזיר יש את אותו
הטעם? וכ"כ גם לארנבת ולעוף?

התשובה: גם המילה 'הגמל' (יא, ד') וגם המילה 'החזיר' (יא, ז')
מוטעמים שניהם ב'תלשא' ואילו 'השפן' (יא, ה') ו'
'הארנבת' (יא, ו') מוטעמים שניהם ב'רביע'...

שור ואיל לשלמים... כי היום ה' נראה אליכם (ט, ד')

רש"י - להשרות שכינתו במעשה ידיכם...
מדוע נאמר 'במעשה ידיכם' ברבים? והלא רק אהרון
נצטוו להקריב? (ויתכן לומר שזה מתייחס לציווי לעם ישראל).
מתרץ נפלא רבי אלעזר הלוי ממראקש זצ"ל (שמעתי בעבר
מהרב ש, לוונשטיין שליט"א): הקדמה: מובא בגמרא (מנחות ק')
בשעה שאהרן הכהן היה מקריב קרבנות למטה היה מקריב
כנגדו בשמים מיכאל שר ישראל.

לפי זה 'להשרות שכינתו במעשה ידיכם' הכוונה היא על
אהרון למטה יחד עם המלאך מיכאל שר ישראל למעלה.
רמז נפלא לדבר בפסוק 'כי היום ה' נראה' - אותיות אהרן,
'אליכם' אותיות מיכאל. מתוק מדבש!

יין ושכר אל תשת (י, ח-יא)

בפסוקים אילו יש רמז נפלא מתי ראוי לאדם לשתות יין?
אז באופן כללי רומזת התורה - 'יין ושכר אל תשת'. ומתי
כן תשתה? במקרים הבאים:

א. 'אתה ובניך איתך' = שמחת נישואין, כשתולין את בניך
לחופה. ב. 'בבואכם אל אוהל מועד' = במועדים ובשבתות.
ג. 'אוהל מועד' = בסעודת חנוכה בית. ד. 'ולא תמותו' =
בסעודת הודיה על נס שניצל ממוות. ה. 'חוקת עולם'
לדורותיכם' = בבית מילה שבה נאמר 'והייתה בריתי
בבשרכם לחוקת עולם'. ו. 'ולהבדיל בין הקודש ובין החול'
= בהבדלה ובסעודת מלווה מלכה. ז. 'ובין הטמא ובין
הטהור' = בסעודת פורים, שבה חייב לשתות עד דלא ידע
בין ארור המן (הטמא) לברוך מרדכי (הטהור). ח. 'ולהורות
את בני ישראל' = בסעודת סיום מסכת. (המאיר)

אז איך אומרים? שיהיה רק פנחנות... מתוק מדבש!

יין ושכר אל תשת... ולא תמותו (י, ט')

רש"י: ולהבדיל: הא למדת שאם עבד עבודתו פסולה...
כמו כן נפסק בשו"ע 'אם שתה יותר מרביעית יין... אם
אינו יכול לדבר בפני המלך אם התפלל תפילתו תועבה'
רמז לדבר (על התורה): 'יין ושכר אל תשת' ראשי תיבות:
ואם שתה כדי רביעית אסור להתפלל תפילת שיכור
תועבה'. מתוק מדבש!

ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שורף וקצוצו על

אלעזר ועל איתמר (י, טז')

ידוע שכל הכועס כאילו עובד עבודה זרה. ואם כן כיצד

לרשע ואוי לשכנו'. משל לאדם שנכנס לחנות של בורסקי על אף שלא קנה ולא נגע בכלום. מכל מקום ריח רע נוטל עימו. (יומא לט ע"א).

ועוד יש להוסיף: שכן רע זה אדם אשר שבע תועבות בליבו והוא מראה עצמו לאחרים כאדם טוב ונחמד, על זה אמר התרחק משכן רע. רשעותו של אדם זה ידועה לך בלבד מפני שאתה שכנו, הרחק ממנו כמטחוי קשת, ואל תתחבר לרשע שהוא רשע ידוע ומפורסם ורשעתו ידועה לכל, ממנו אל תתרחק אלא אל תתחבר אליו, כדי שלא תלמד ממעשיו הרעים (בני בנימין)

אפ"ת חלה בצורת מפתח בשפת אחר הפסח:

מנהג חסידים ואנשי מעשה לעשות צורת מפתח בבצק של חלות שאופים לשבת שאחרי הפסח. וראינו כמה טעמים לכך ולהלן חלק מהם:

א. אנו סופרים בספירת העומר שבעה שבועות והם מ"ט יום ע"ד סוד נ' שערי בינה, ואנחנו הולכים משער לשער ולכל שער יש מפתח, וזהו שעושים צורת מפתח (אוהב ישראל)

ב. בעת הזאת הפסיקו בני ישראל לאכול מן. בעת שנכנסו לארץ ישראל אחר הקרבת העומר התחילו לאכול מתבואת הארץ, והיו צריכים לפרנסה כי עד עכשיו אכלו רק מן המן, על כן התפללו לה' שיפתח להם את שערי הפרנסה, ומזה נשתרבב המנהג להיות עושים צורת מפתח על החלות לרמז שיפתח לנו השי"ת את שערי הפרנסה (אוהב ישראל)

ג. מפתח תפקידו לנעול את הדלת. בחג הפסח קיבלנו המון חיזוק באמונה בבורא ובהשגחתו עלינו, לכן מכינים מפתח כדי לנעול את כל התובנות שלמדנו.

ד. מפתח יכול לפתוח רק את הדלת שלי ולא את של השכן. ולהיפך - השכן לא יכול לפתוח את הדלת שלי. לכן מכינים חלה - שהיא רמז לפרנסה, בצורת מפתח כדי שנזכור שאת הפרנסה שלך אף אחד לא יכול לקחת.

ה. יש מפתח שנקרא 'מפתח אפס' שהוא יכול לפתוח את כל הדלתות. ללמדנו שאם תהיה 'אפס' ותקטין את מידת הגאווה שלך, תבטל את רצונך בפני רצון הבורא ותתנהג בענווה, תוכל לפתוח את כל שערי הרקיע.

ו. והטעם הכי חזק זה הטעם הנפלא של החלות בית שנשותינו הצדקניות מכינות. ואם תדע להחמיא לה על כך זה יהיה מפתח להשראת השכינה בבית שלך.

לכן מכינים את המפתח דווקא מ'חלה' כי כל התובנות הללו הם תיזוק לכל השנה כולה. מתוך אהבה!

רציון וסיפור: הסטירה שהביאה ילד...

יידום אהרן... (י', ג')

מדוע נאמר 'יידום' ולא ויחריש או וישתוק? אומר ה'בית מאיר' מאוסטרובצא זיע"א (וכי"ב ראיתי בשם ה'חפץ חיים' זיע"א): מעלתו של אהרן הייתה שלמרות האסון הכבד שאירע לו במיתת שני בניו הוא הגיב כדומם, לא בכי ולא תרעומת, אלא דממה כדומם מתוך אמונה מוחלטת בבורא יתברך שמו.

ומי עבר את אהרן? דוד המלך ע"ה אשר למרות כל הייסורים, לא רק שלא התרעם אלא שר וזימר לה' ושמח

בייסוריו שנאמר 'למען יזמך כבוד ולא ידום...' חולק על כך רבי אברהם סבע זצ"ל בספרו 'צורר המור' ולדבריו גם אהרן שמח בייסוריו וההוכחה היא מרש"י על 'יידום אהרן': 'קיבל שכר על שתיקתו ומה שכר קיבל? שנתיחד עמו הדיבור שנאמרה לו לבדו פרשת שתוי יין' וידוע שאין הקב"ה משרה שכירתו על אדם השרוי בעצבות ומכאן שגם אהרן היה שמח בייסורין. מתוך אהבה!

ובענין זה סיפור נפלא (עלינו לשבח):

באחד מבתי החולים בארץ הייתה מאושפזת אישה זקנה. אחד הנכדים שלה היה מקפיד להגיע בקביעות לסעוד אותה ולסייע לה ליד מיטת חוליה.

בשל מצבה הנפשי לא הייתה הקשישה שולטת על עצמה, וכל אימת שהנכד היה מגיע אליה היא הייתה פותחת עליו בצעקות רמות, אבל הנכד קיבל את הגערות והצעקות באהבה, ולא היה משיב על הדברים ולו במילה אחת...

פעם אחת, כאשר שהה הבן ליד מיטתה של הסבתא, איבדה לרגע הסבתא את שיניה התותבות. היא החלה לחפשן... ומשלא מצאה אותן החלה לצעוק על הנכד 'אתה גנבת לי את השיניים שלי...' 'אתה מכרת לי את השיניים...' וביישה אותו לפני כל אנשי המחלקה ויתר החולים.

גם הפעם לא הגיב הבחור, אלא נשא את כאבו בדומיה והמשיך אף הוא לחפש את שיניה של הסבתא.

בשלב מסוים, משלא נמצאו השיניים, הרימה הישישה את ידה וסטרה לו על לחיו בחוזקה רבה עד שכמעט גם השיניים שלו אבדו...

והבחור, שהיה עבד נאמן לא-לוקיו, מגיב בסלחנות מופתית. הוא יודע את כאביה של סבתו, מודע למחלה הקשה בה היא נתונה עד כדי אי שליטה על מעשיה, והעיקר, מאמין באמונה שלימה שהמכות הללו לא באו מידיה, אלא מידי ש בורא העולם. וממילא אין שום ספק שתצמח מכך טובה גדולה וכגודל המכה כן גודל הטובה. ואכן הוא זכה לטובה ענקית...

ליד מיטתה של הסבתא הייתה מאושפזת אישה נוספת, שראתה את כל אשר נעשה. היא התבוננה במשך כל אותה תקופה במעשיה של הסבתא ובתגובותיו של הנכד. היא התפעלה כל כך ממידותיו הכל - כך תרומיות, עד שבשלב מסוים היא החליטה להציע אותו לאחת מנכדותיה שהגיעה לפרקה... ויש לומר ולציין שמדובר באחת המשפחות המיוחסות ביותר שיש בעם ישראל.

לא עברו ימים רבים והשידוך יצא אל הפועל. והנה, בהגיע יום החופה, החליטו החתן והכלה לבוא יחד מיד לאחר החופה כדי לקבל את ברכתה של הסבתא הישישה, והסבירו זאת בשפה פשוטה: 'הרי בגללה יצא השידוך המופלא הזה אל הפועל...'

אחים יקרים! הקב"ה לא נשאר חייב לשום בריה וכל מי שמקיים את 'יידום אהרן' יזכה גם הוא בוודאי לכך שיתייחד עמו הדיבור ולישועות גדולות!!!

שבת שלום ומבורך!!!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ואמי מורתי גיטה בת מנשה ז"ל

גיסי מיכאל (מכלוף) בן לואיז ז"ל / מו"ר חמי עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל

מימון ספירו בן מול טוב ז"ל / החייל חזקיהו גיא בן חנה חי"ד

מייסה בת רבקה ז"ל / רחל (רשל) בת נעמי ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להעלאת: בשמחת בת נורית - רפ"ש / החייל יוחאי יהודה בן

סיגל חוה - רפ"ש / דקל מלכה - להעלאת / סוזן בת ימנה -

רפ"ש / אורי ישראל - רפ"ש / אהרן בן מסעודה - רפ"ש